

INICIACE – 11. ROČNÍK

MUŽSKÝ RITUÁL PŘECHODU DO ZRALÉ DOSPĚLOSTI
INSPIROVANÝ P. RICHARDEM ROHREM, OFM
Vede P. Petr Glogar, OCD a P. Václav Vacek

Rádi bychom vás pozvali na 11. ročník „Mužského rituálu přechodu do zralé dospělosti“ (Mens Rite of Passage - MROP), inspirovaného františkánským knězem a řeholníkem Richardem Rohrem.

Jedná se o ne-tradiční duchovní cvičení v ekumenickém duchu, které je otevřeno i hledajícím a lidem bez vyznání. Víme, že dospělými a moudrymi se nemůžeme stát po jednom víkendů, ale téměř 900 (našich) mužů udělalo při absolvování uplynulých ročníků této akce osobní zkušenost, ŽE NA CESTĚ KE ZRALÉ DOSPĚLOSTI MUŽE BYT TENTO ČAS VELMI DOBRÝM ZAČÁTKEM.

Program nachází inspiraci i v jiných kulturách a náboženských tradicích, je však plně založen na křesťanských základech.

Akce se bude konat 10.–14. září 2014 na Vysočině.

Příjezd je ve středu 10. 9. 2014 do 16 hod. a odjezd v neděli 14. 9. 2014 odpoledne v 15 hod.

Účastníci tohoto duchovního cvičení se musí zúčastnit celého programu bez přerušení!

Pokud máte vážný zájem o účast, pošlete vaši

ručně vyplněnou přihlášku na adresu:

Zdeněk Michalec, Ečerova 10, 635 00 Brno nebo

ručně vyplněnou přihlášku naskenujte a odešlete na chlapi@familia.cz.

K vyplnění přihlášky přistupujte se vší vážností.

Zcela určitě odpovídejte na otázky upřimně, ne

pouze formálně. Při výběru účastníků bude

rozhodováno nejen podle pořadí přihlášeného,

ale také na základě informací, které uvedete do Vaší přihlášky.

Včasné odeslání přihlášky pro vás může být důležité (počet míst je omezen).

Doručení přihlášky vám potvrdíme mailem. Podrobnější informace včetně pokynů k platbě budeme

rozepisat všem účastníkům o prázdninách.

Díky grantu získanému pro programy YMCA Familia jsme pro letošní rok mohli snížit účastnický poplatek téměř o polovinu na 1 500,- Kč (původní cena bez dotace činila 2 900,- Kč).

Dotazy (prosíme po 17. hodině):

Zdeněk Michalec – 724 205 809, Ludva Hegrlik – 602 340 360,

P. Petr Glogar – 724 069 958, Pavel Hrdina – 777 111 134

Další informace průběžně najdete také na webu: www.familia.cz

Za organizátory: Ludva Hegrlik a Zdeněk Michalec

Bulletin Manželská setkání

Číslo 1 • Ročník 18

Zima LP 2014

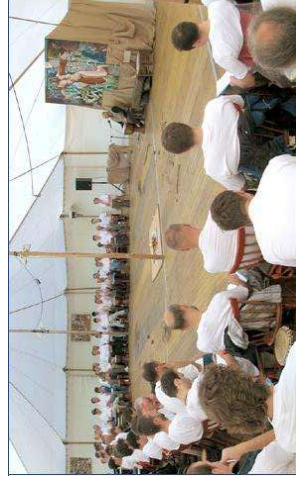

Milí přátelé a příznivci Manželských setkání:

Uběhlo opět několik měsíců a předkládáme vám další vydání bulletinu Manželských setkání. Osobně bych velice rád poděkoval všem stálým přispívatelům, jejichž okruh se stále rozšiřuje, za ochotu a pomoc při tvorbě tohoto bulletinu. Děkuji také všem těm, kteří po oslovení o napsání příspěvku do časopisu neodmítli. Tak se poprvé stalo, že máme z jedné konkrétní akce – duchovní obnovy pro VPS, dva příspěvky! V tomto vydání bulletinu se můžete těšit mimo jiné na dva rozhovory, zamýšlení Pavla Moravce a Petra Píthý, tradiční Soběšická podobobenství, různé recenze a doporučení, svědectví z mnoha akcí, pozvánky na připravované akce apod.

Dovolte mi, abych v tomto úvodníku převyprávěl příběh, který zazněl na víkendů VPS 1 v Českém Těšíně z úst P. Víti Řehulky:

Skupina mladých manažerů čeká v letištní hale na odlet letadla, které je má dopravit z dlouhé obchodní cesty domů ke svým rodinám. Všichni se už moc těší a jsou celí nedočkaví, kdy už ohlásí odlet jejich letadla. Konečně hlásí odlet jejich spoje, ale bohužel se nacházejí přesně na opačném konci haly, než odkud má letadlo odléhat. Odlet je navíc ohlášen později, než by bylo třeba, proto vědí, že musí napnout všechny své síly a rychle běžet i se svými zavazadly přes celou dlouhou halu, aby stihli nasednout do letadla, než se uzavře odletová brána. Všichni se tedy pustí do zběsileho běhu letištní halou a při svém úprku běží kolem mnoha malých obchůdků v hale. Před jedním z těchto obchůdků mají před výlohami v malých regálech vyskládaná jablka, hrušky, pomeranče.... a další druhy ovoce a zeleniny. V běhu halou jeden z těchto manažerů nechtíc zavadí svým zavazadlem o tyto regály, a všechna jablka, hrušky, pomeranče,.... se rozkutálejí všude kolem po zemi. Manažerů běží dál, přeskakují kutálející se ovoce, jen aby stihly svůj spoj. Jeden z nich se ale přece jen zastaví, zaujme ho mladá placící dívka, stojící mezi rozkutáleným ovocem, je to prodavačka toho obchodu. Když k ní přistoupí blíže, vidí, že je nevidomá, a že z jejích nevidomých očí tečou proudem slzy. Zaspýá se, telefonem si zamluví příští let, informuje manželku, že přiletí později a začne sbírat ovoce ze země a dává ho zpět do regálů, kam patří. Když tuto práci dokončí, rozhlas hlásí, že brána k jeho letu se právě uzavřela. Všichni ostatní to stihli, on ne. Když přestoupí před mladou dívkou s posledním jablkem, ta se ho, pořád se slzami v očích, zeptá: „Pane, Ty jsi Ježíš?“

DUCHOVNĚ – RELAXAČNÍ CHLAPSKÝ VÍKEND V KŘIŽANOVĚ

Svoboda a odpovědnost

„Co mám dělat, aby byl můj život šťastný?“ ptá se žák svého mistra. – „No víš: trochu práci, trochu odpočívaj, trochu si zpívej, trochu se modli a trochu si hej!...“ odpoví mistr.

Jistě to neznamená vlastně nic moc pořádně nedělat, jen jaksi lenošit... Právě naopak. Žijeme ve světě, který na nás klade velké nároky, a my jim chceme dostát. Nejen v zodpovědnosti za život a vše, co jsme dostali, ale také v odpovědnosti za nejbližší, za společnost a v neposlední řadě i za církev. Právě to je i námětem tohoto víkendu. Budeme trochu pracovat, trochu se modlit, trochu budeme s druhými, trochu sami a trochu budeme i slavit.

5. – 8. června 2014 v Křižanově

Účastnický poplatek: 1.700,- (dotovaná cena) nebo **2.900,-** (sponzorská cena)
Seminář je dotován z grantu, pokud ale chcete akci podpořit, můžete zaplatit vyšší „sponzorskou“ cenu...

Program:

Pátek 6.6. Dvě přednášky **Prof. Jana Sokola**

Sobota 7.6. Přednáška **Ing. Otakara Morávka**

Neděle 8.6. Přednáška **P. Ladislava Heryána SDB**

Víkend je koncipován jako celek a nelze se zúčastnit jen jeho části.

Jak vypadá svoboda?

Rozlišení morálky a etiky.

Odpovědnost za své zdraví.

Svoboda a naše odpovědnost v církvi.

Na setkání s Vámi se těší organizátoři Ludvík Hegrtík a Zdeněk Michalec.

Obsah

POEZIE	3
ZAMYŠLENÍ PAVLA MORAVCE	4
DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ MIKVE	6
DUCHOVNÍ ŽVOT	8
SOBĚŠICKÉ PODOBENSTVÍ	9
FILMOVÉ RECENZE	11
HUDEBNÍ TEXT	12
ROZHOVOR	13
(PO)VOLEBNÍ ZAMYŠLENÍ PETRA PÍŤHY	16
SETKÁNÍ S KARLEM SATORIOU	17
POZDRAVENÍ PEČOUNSKÉ	19
DUCHOVNÍ OBNOVA PRO VPS	20
SEMINÁŘ VPS 1 – ČESKÝ TĚŠÍN	24
EXPEDICE ARCTOS 2	25
SPOLEČENSKÉ HRY	26
KNIŽNÍ DOPORUČENÍ	27
YMCA SETKÁNÍ 2014, PŘIPRAVOVANÉ AKCE	29
POZVÁNKY NA DALŠÍ AKCE	35

Bulletin občanského sdružení YMCA Setkání

Připravil: Jarek Forýtek

Adresa redakce: Jaroslav Forýtek, Vrobelova 2411, 767 01 Kroměříž

e-mail: forýtek@sskm.cz

mobíl: 605 80 32 90

HUDEBNÍ TÁBOR RODIN

Dům setkání Albeřice

16.-23.8.2014

*** radostné muzicírování * rekreační sport * hry * relax ***
*** pobyt v přírodě * výlety * duchovní program * ad. ***

Hudební tábor pořádán pro rodiny s dětmi, zaměřený na společné muzicírování v dopoledních hodinách na jakémkoliv nástroji, které si účastníci tábora s sebou přivezou (kytara, flétna, housle, violoncello, percussion, aj.).

Vedou zkušební lektoři a hudebníci:

Jaroslav Hudec, učitel hudby a hry na kytaru, působící ve státní a britské hudební škole, vedoucí mnoha hudebních táborů v ČR, Itálii a Francii, dlouhodobý pobyt a koncertní vystoupení v USA, skladatelská činnost, spolupráce s řadou hudebních osobností a institucí.

Renáta Rollerová, vedoucí křesťanské folkové skupiny Petach.

Tábor je určen rodičům s dětmi. Může přijet jak celá rodina, tak třeba jenom její část. Do hudebního programu se mohou zapojit všichni. Ti, kdo se z nějakých důvodů neúčastní hudebních nácviků, mohou si zvolit alternativní program.

Notové materiály budou zajištěny (písňe, folk, renesanční a barokní literatura, jazz i jiné styly). Podle počtu zájemců o hudební program se budou sestavovat ansambly (dua, tria, kvarteta i větší soubory) pro navícení programu na závěrečný veřejný koncert. Zařazení do souboru budou i úplní začátečníci, kteří si také z tohoto hudebního pobytu mnoho odnesou a budou moci použít při dalším pokračování studia hry na nástroji.

Ubytování a stravování bude v Domě setkání, Dolní Albeřice (Krkonoše). Možnost ubytování jak ve standardních pokojích se sociálním zařízením na patře, tak i volba komfortních pokojů s vlastní koupelnou a WC za příplatek. Více informací o objektu na www.alberice.setkani.org.

Program:

- **Dopolední muzicírování** na všelikeré nástroje /kytara, flétna, housle, zpěv, violoncello, piano, percussion aj./ . Pro ty kdo se nezapojí do hudebního programu možnost sportování, her a výletů.
- **Odpoledne společné výlety**, krkonošská příroda, turistika, sport a jiné podle volby.
- **Večer posezení** u ohně, jam sessions, povídání, hry, duchovní program, volno...

Cena:

zahrnuje polopenzi, standardní ubytování, pitný režim, příspěvek na program
 dospělí a děti nad 10 let 2.890,- Kč
 děti 3 - 10 let 2.490,- Kč
 batolata 328,- Kč

Konečná cena se může lišit podle konkrétně objednaných a využitých služeb. Rodiny v tíživé finanční situaci mohou požádat o slevu.

Tábor pořádá občanské sdružení YMCA Setkání.

Další informace na www.setkani.org , nebo 731 625 615

Své přihlášky zasílejte na dum@setkani.org

DUCH SVATÝ ČASTO PŘÍCHÁZÍ
 K NÁM V NĚŽNÉM, TICHÉM VÁNKU.
 MILÁČKŮM SVÝM NADĚLUJE
 VE BDĚNÍ I V SPÁNKU.

NĚKDY VŠAK SVŮJ PŘÍCHOD ZMĚNÍ.
 PŘIJDE HUKOT, BOUŘE, HŘMĚNÍ.
 PROBUĎTE SE, VY, CO SPÍTE!
 DOKUD SRDCE NEZMĚNÍTE,
 MARNĚ KE MNĚ VOLÁTE.
 NEDÁM VÁM, CO HLEDÁTE.

AŽ POZNAJÍMÁS PO LÁSCE
 KTERÁ SKUTKY PLODÍ.
 DUCH BOŽÍ JAK OVCE SVĚ
 NÁS PO PASTVÍNÁCH VODÍ.

JAKO BÍLÁ HOLUBICE
 ZNAK SVOBODY A MÍRU,
 LÁSKA, KTERÁ PROVÁZÍ
 NADĚJA VÍRU.

S MARIÍ KDO V MODLTIBĚ
 SVOJE SÍLY SPOJÍ,
 TEN BOŽÍHO NEPŘÍTELE
 SRAZÍ V KAŽDÉM BOJI.

Pavel Moravec – Dětská a dospělá víra

Člověk s dětskou vírou věří, že modlitba má kouzelný účinek – pomodli se a Bůh mu dá, oč jej prosil. A tak bombarduje Pána Boha svými prosbami, svými různými i svými posy, jen aby dosáhl svého cíle. Člověk s dospělou vírou stráví v modlitbě také možná více času. Jeho modlitba ale není bombardováním do nebe, ale spíš nasloucháním: „Bože, dej mi poznat, co je pro mě nejlepší, a dej mi sílu, abych za tím umel jít.“ Dospělá víra má tedy daleko k tomu, aby si na Bohu vymáhala své plány. Dospělá víra naopak čím dál víc nechává na Bohu, kudy se život člověka bude ubírat.

Dětská víra má plná ústa zbožných frází: „Pán to tak chtěl. Je to Boží vůle.“ Nenápadně, ale jistě se však dětská víra za každou cenu zbavuje zodpovědnosti za svůj život. Člověk s dospělou vírou pochopí, že život má jen jeden a záleží na něm, jak se svým životem naloží. Snaží se tedy ze všech sil, aby byl jeho život krásný a naplněný. Nebojí se vzdělávat, radí se a pracovat na tom, aby jeho život byl plodný. Chápe však, že všechno nemá pod kontrolou, a doveče včas pusit „oprát z rukou“, když začne vnímat, že je drží příliš křečovitě.

Člověk s dětskou vírou je hodný a tichý. Na nic špatného nepoukazuje, to se přece nehodí. Člověk s dospělou vírou nemá zavřené oči před špatnostmi, kterých kolem sebe vidí dost a dost. Doveče však rozlišit hřích a hříšnika.

Člověk s nezralou vírou má tendenci neustále podávat výkon, aniž by se dokázal zastavit. Je charakteristický množstvím odvedené práce, která je často dobrovolná a dobročinná. Myslí to dobře, ale hlavním motivem jeho činnosti je, že má strach se zastavit a být sám se sebou. Bojí se, že by uvnitř našel prázdnotu nebo špinu, a tak raději utká do činnosti, která je kvitována. Člověk se zralou vírou se také snaží být nasazený pro dobré věci, ale krom toho se snaží umět se zastavit a jen tak být, vnímat své vlastní já a neufkat sám před sebou.

Člověk s dětskou vírou natíká nad vlastní hříšností. Trápi se všemožnými posy, je na sebe zlý a sebestnější radost považuje za něco nedovoleného. Je tolik zla na světě, že člověk nemá právo se radovat... Člověk s dospělou vírou ví, že je hříšný. Čas od času se snaží dívat se na sebe upřímně do symbolického zrcadla a přiznat si, v čem ubližuje druhým i sám sobě. Hřích však nevnímá jako katastrofální selhání hodné zavřezení, hřích naopak vnímá jako poznání vlastní špatnosti, kterou by se měl snažit zlepšovat. Umi vidět i své klady a snaží se je rozvíjet.

Člověk s dětskou vírou si s oblibou nasazuje masky. Jeho oblíbenou maskou je „vyrovnaný borec, který vše zvládá a unese“. Další oblíbenou maskou je „bezchybný asketa hodný následování“. V nitru však takový člověk trpí napětím, že je to jen hra, a aby to napětí překonal, musí si pomáhat množstvím jídla, alkoholem, cigaretami nebo pornografií. Naproti tomu člověk se zdravou vírou se nesytí být sám sebou. Nesytí se mít strach, nesytí se za své slzy, nebojí se přiznat, že je slabý a unavený, ale také se nebojí projevit radost – pokud to jde z jeho nitra.

Dětská víra vídí svět černobíle – buď je něco dobré, nebo špatné. Dospělá víra došla k poznání, že životní okolnosti jsou často šedé a mají různé odstíny. To, co je v určité situaci hodně špatné, se za

Milí přátelé!

Srdčně vás zveme na oblíbený tábor rodin, který se letos uskuteční již po dvacáté! Plánujeme náležitě oslavit těchto kulatín jak pestřím programem v průběhu týdne, tak možností prožit závěrečné oslavy v prodloužení až do neděle.

Ani letos nebude nouze o společné výlety do okolí, soutěže a hry s dětmi, koupá ní, smích a posezení u táboráku se všim co k to mu patří. V předchozích letech si získala velkou popularitu táborová olympiáda, připravena přítomnými otci, zejména pak napínavé soutěže v bazéně. Můžete se těšit také na společné chvíle modlitby, hudby nebo společného tvoření (batika, malování i na h edvábi, šití maňásků...).

Program byl a věřime, že i letos bude bohatý a zajímavý. Je to příležitost skutečně si odpočnout v příjemném prostředí v kruhu přátel. Je zaměřen na prohloubení a upevnění rodinný ch vztah ů, ale také osobnímu odpočinku, možnosti strávit hezký čas se svojí rodinou, nebo také popovídání o věcech, na které v každodenním shonu nezbyývá čas.

Spálovský mlýn se nachází v krásném prostředí zachovalé přírody Oderských vrchů, na břehu říčky Odry. Je zde samostatné koupaliště, hřiště a louky lemované souvislými lesy. V blízkosti je poutní místo "Mariáškálá" a městečka Odry a Vítkov. V blízkém Klokočově je chov koní - oblíbené místo návštěv dětí.

Účast je vhodná pro rodiny s dětmi do 14-15 let, starší pouze za podmínky, že jsou ochotné se aktivně účastnit společného programu nebo pomáhat při jeho přípravě a uskutečňování.

Místo:	Rekreační tábor "Spálovský mlýn", Jakubčovice - část Klokočůvek, okr. Nový Jičín,
Datum:	9.-16.(17.) 8.2014
Ubytování:	ve čtyřlůžkových táborových chatkách a chatě, včetně lůžkovin
	(k dispozici je 140 lůžek ve 20 chatkách a chatě).
Strava:	5x denně Délka pobytu: 8 (9) dní
Cena:	dospělý 1 980,- Kč (2.220,- Kč)
	dítě 2.-10let 1 680,- Kč (1.940,- Kč)
Doprava:	(Rodiny v tíživé finanční situaci, pobírající sociální příspěvek si mohou požádat o slevu)
Vedoucí:	individuálně, vlastním autem nebo vlakem a autobusem Jarda a Mířka Křížovi

Letní tábory rodin Krkonoše

DŮM SETKÁNÍ; Dolní Albeřice

- 1. turnus **26.7.-2.8.2014;** [Vyletalovi \(ymca@setkani.org\)](mailto:Vyletalovi@ymca@setkani.org), P.Furtan
- 2. turnus **9.-16.8.2014;** [Ševčíkovi \(Vlastuse@centrum.cz\)](mailto:Sevcikovi@vlastuse@centrum.cz), P.Peňáz
- 3. turnus **16.-23.8.2014;** [Hudební tábor rodin \(dum@setkani.org\)](mailto:dum@setkani.org) Hudec, Rollerová
- 4. turnus **24.-30.8.2014** [Work Camp – Brigáda \(Vyletalovi, Koběřský\)](#)

Drazí přátelé,

srdečně vás zveme na dovolenou rodin do Krkonoš. Nabízíme možnost strávit týden s vašimi rodinami v příjemném prostředí přátel a krásné horské přírody. Program u prvních dvou turnusů bude částečně volný, individuální nebo skupinový podle vaší volby a částečně prokládaný hrami, soutěžemi, dobrodružnými „expedicemi“ za poznáním, tvořením z přírodních materiálů, povídaním u ohně, zpěvem, modlitbou a vším co dokážeme společně připravit. Využijeme čas na děti i přátele a snad i na trochu nezbytného odpočinku. I letos vám nabídneme možnost krátkých besed a poradenství na témata rodičovství a rodiny. Na hudebním táboře bude větší možnost si zamuzicírovat, individuálně i společně s ostatními, pod dohledem a s pomocí zkušeného učitele hudby. Na posledním turnusu, koncem srpna se zaměříme zase více na zvelebení, údržbu a úklid na Domě setkání.

Všechny potřebné informace najdete na našem webu www.setkani.org

Těšíme se na vás a společné zážitky.

Miloš a Gita Vyletalovi & YMCA Setkání

jiných okolností může jevit méně nepříznivě. Dospělá víra chápe, že věci mohou být ve skutečnosti jinak, než se navenek jeví.

Dětská víra přesně a poctivě plní to, co jí bylo předepsáno od autority. Nepoužívá zdravý rozum. Pán Bůh je pro ni především přísným kontrolorem. Vzorem pro dětskou víru jsou farizeové. Snažili se do detailů naplnit Boží zákon a bylo jim jedno, že se míjejí jeho smyslem. Dospělá víra používá rozum, přemýšlí a vzdělává se. Boží přikázání postupně přejímá do svého srdce a niterně je přijímá za své, protože je sama vnímá jako správné. Boha vnímá především jako lásku. Vzorem dospělé víry je Ježíš.

Pavel Moravec

Text byl použit z knihy „Mozaika“ se svolením autora, vydalo nakladatelství Cesta v roce 2013

Na podzimní obnove MS v Kroměříži uchwátilo mnohé z jejich účastníků dvadelti představení Mikve. Jedna z představitelk hlavní role Šury (ano, jedná se o tu „novou pracovní sílu“ v očistné lázni mikve), Romana Blažková byla ohotná odpovědět na několik otázek, které se týkají jak představení samotného, tak jejího zážitku z onoho památného představení v aule AG.

1. Od kdy hru Mikve hraje, kolik máte za sebou repríz a ocenění?

Drama Mikve izraelské autorky Hadar Galton je možné vidět v Národním divadle v Praze. Vážíme si toho, že jsme první amatérský soubor, který dostal také svolení k jejímu nastudování. Naše premiéra proběhla 24. 5. 2011 a od té doby máme něco okolo 25 repríz. Hostovali jsme v mnoha městech Čech i Moravy, zúčastnili se několika divadelních přehlídek, odkud jsme si přivezli ceny za herecké výkony individuální i jako kolektiv. Ve své sbírce máme i ceny diváka, např. 1. místo z přehlídky v Prachaticích. Tyto ceny nás obzvlášť těší, protože chceme dělat divadlo především pro diváky, ne pro porotu.

Z oblasti divadelní přehlídky v Kojetíně jsme jako vítězové postoupili do národní soutěžní přehlídky ve Volyni, kde se nám podařilo dostat také svolení k jejímu nastudování. Hronov je vlastně nejvyšší metou, které může amatérský soubor dosáhnout, je to přehlídka těch nejlepších souborů z celé republiky. Nám se tam podařilo dostat již podruhé (poprvé to bylo s muzikálem Jeptišky v roce 2002). Ale již dost chlubení :)

2. Pokud jste se někdy osobně s autorkou hry Hadar Galton? Pokud ano, viděla vaše představení? Jak na vaše podání svého textu reagovala?

S izraelskou dramatičkou a autorkou dramatu Mikve Hadar Galton jsme opravdu měli tu čest se setkat. Udělalo nám velkou radost, že přijala naše pozvání a přišla za námi i s celou rodinou na přehlídku do Hronova. Je to velmi zajímavá osobnost, milá a stále usměvavá žena. Protože jsme v Hronově hráli 2 představení, jednoho se mohla zúčastnit sama autorka a druhého její manžel. I přes jazykovou bariéru oba velmi ocenili režijní zpracování naší režisérky Miroslavy Kolářové a pomocné režisérky Kláry Havránkové. Velmi kladně hodnotili i herecké výkony. Bylo to pro nás asi to největší vyznamenání.

3. Jak na vás, herec, působilo "nové" prostředí sílu na AG?

Je pravdou, že většímu představení jsme odehráli v divadelních sálech různé velikosti. Dokonce jsme měli tu čest zahrát si v nádherné židovské synagoze v Třebíči, a to v rámci Dnů židovské kultury, které se pořádají o prázdninách. Toto prostředí samotnou hru ještě umocnilo.

Co se týká prostředí auly AG v Kroměříži, ničím nás nezaskočilo. Vždy říkáme, že když se nám na jeviště vejde samotná mikve (očistná lázeň), tak 8 ženských už není problém tam naskládat :)

“Muži, milujte své ženy jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ní obětoval, aby ji posvětil... Kdo miluje svou ženu, miluje sebe.” (Ef 5, 25)

Přátelé, po třech letech vás opět zveme na chlapský víkend zaměřený na náš život v manželství a rodině:

Jak naplnit jedno z našich základních poslání, vytvářet jednotu a rozvíjet lásku ve svém manželství a rodině? Přijali jsme svátost manželství, nebo alespoň sílu věrnosti a lásky k ženě, kterou jsme milovali.

Jaká je naše láska, náš vztah teď po letech společného života? Roste, stagnuje nebo slábnou? Je tolik překážek a věcí, zvlášť v dnešní době a společnosti, které jsou proti nám a manželskému životu. Pro mnohé z nás se stává dokonce manželský a rodinný život „neřešitelnou noční můrou“ ... ale co mohu a chci udělat aby se naplňoval Boží záměr v mém životě a prožíval jsem Jeho lásku a obdarování také skrze

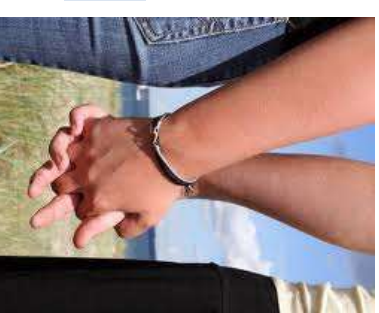
v tichu samoty i ve společenství chlapů, kterým stále záleží na svých manželkách a požehnaném životě v manželství. Nebude chybět ani společná modlitba, bubnování, příležitost ke sdílení, nebo výšlapu do přírody...

Duchovně nás bude celou sobotu provázet kněz Jan Rybář. Kromě praktických témat z manželského života, plánujeme také společnou sederovou večeři ad...

Více se dozvíte na: www.setkani.org

Přijed' a připoj se! Na setkání s Tebou se těší

Honza Šlachta a Miloš Vyletal

manželství a rodinu?...

... Na tomto víkendu budeme hledat pro sebe odpovědi na tyto a jiné otázky -

26.-28.9.	Expedice Krakonoš 2 – dobrodružný víkend pro otce s dětmi	Albeřice
3.-5.10.	Čtyři dohody – Víkend pro ženy (Šlachta J., Vyleťalovi G+M)	Albeřice
10.-12.10.	Manželský víkend III. (pouze pro absolventy MV I. a II.)	Albeřice
17.-19.10.	Podzimní obnova MS	Kroměříž

Bližší informace o akcích a přihlášky na internetu: www.setkani.org

Průběžně je možnost individuálních i skupinových pobytů na Domě setkání v Albeřicích. Určeno zejména rodinám, mládeži a společenstvím. **Rezervujte si váš svůj termín** na adrese: www.alberice.setkani.org případně na dum@setkani.org nebo 736 537 122.

Volné termíny pro společenství v Domě setkání:

- 1.-8.3.2014 (jarní prázdniny) ...
- 8.-14.3.2014 (jarní prázdniny) ...
- 5.-12.7.2014 (letní prázdniny) ...
- 19.-26.7.2014 (letní prázdniny)...
- 9.-16.8.2014 (letní prázdniny) ...

Náše programy na podporu manželských a rodinných vztahů můžete podpořit aktivní účastí na některé z těchto akcí, nebo zasláním finančního daru na účet č.: 2400465447/2010 ; V5 22

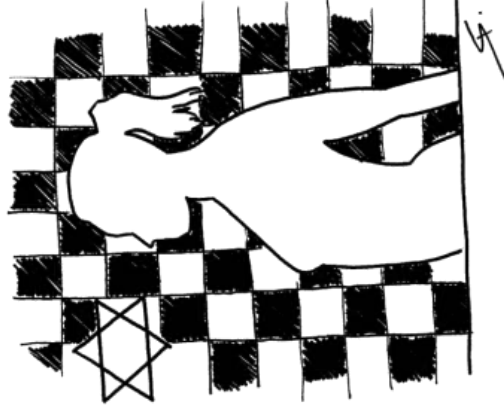

4. Sám jsem divadlo viděl na AG podruhé. Poprvé na vaší domovské scéně na Starém pivovaru v Kroměříži. Přišlo mi, jakoby diváci zde v aule AG byli "ve hře přítomní jiným způsobem", než jsem to zažil prvně. Jak jste to vnímali vy jako herci?

V každé hře se herci snaží prolomit pomyslnou skleněnou zeď mezi jevištěm a hledištěm. Čím dříve se to podaří, tím dříve můžeme vnímat vzájemně předávanou energii. Nám se líp hraje a diváci jsou vtaženi do hry.

V dramatu Míkve jde o nahlédnutí do jiné kultury, náboženství a jiného způsobu života. Každá z žen, která zde vystupuje, poodkryvá ještě svoji vnitřní 13. komnatu. Myslím si, že citově se tato hra musí dotknout každého diváka (kdo by neměl svoji 13. komnatu?). V tom je síla této hry. Diváci z Manželských setkání „s námi sli“ od počátku. Byli velmi vnitřní, empatictí, nestyděli se za své emoce a tím nám „dobíjeli baterky“ během celé hry. Byli natolik naladěni na stejnou vlnu jako my, že reagovali i v místech, kde jsme doposud reakce publika nezaznamenali. Po představení jsme se shodli, že takhle dobře se nám snad ještě nehrálo. Byl to pro nás úžasný zážitek. Díky vám, diváci!

Za odpovědi Šíry – Romany Blažkové děkuje Jarek Forýtek

Ilustrace: Dominik Skříčka

Oslovil mne tento příběh...

V Paříži, poblíž Louvru, stojí kostel sv. Máří Magdaleny. Je vyhlášený tím, že se zde scházeli pařížské prostitutky. A teď si představte mši, kde tyto ženy čtou epistolý, zpívají žalm...

Tomu říkám „otevřená církev“ – když tu i tito lidé, ať už je jejich život jakýkoli, nacházejí místo a mohou být aktivní.

Pracoval jsem tam pro jednu církevní organizaci. Klienti mají každoročně možnost jet na pout' do Lour, kde je jim po celou dobu k dispozici jeden francouzský biskup. Za ním přišla poslední den pouti jedna z těch žen a řkala: „já bych šla ráda ke zpovědi a k přijímání, ale přitom vím, že dnes večer už zase budu stát v Paříži na svém obvyklém místě.“ A on jí odpověděl: „Teď ale nejsme v Paříži. Teď se vyzpovíděj, a co bude večer, se uvidí.“

Fascinuje mne důvěra této ženy ...

a my, namísto toho přemýšlíme – jak bychom, cobychom a proč bychom ve zpovědnici řešili.

...

Fascinuje mne důvěra této ženy.

Dle článku jezuitů br. Marka Janáse v KT.

YMCA SETKÁNÍ 2014. PŘIPRAVOVANÉ AKCE

28.-30.3.	Víkend pro ženy – Biblické tance (G. Vyleťalová)	Alberice
11.-13.4.	Víkend pro muže – Život v manželství (I. Šlachta, M. Vyleťal)	Alberice
8.-11.5.	Tělo-chrám ducha (relaxační víkend) (Pazderovi , Smékalovi)	Alberice
8.-11.5.	Rodinné tvoření (Ševčíkovi V+R, Vyleťalovi G+M, ad.)	Alberice
16.-18.5.	Manželský víkend I. (Sikorovi M+O, Vyleťalovi G+M)	Alberice
23.-25.5.	Expedice Botanicus – dobrodružný víkend pro otce s dětmi	Alberice
23.-25.5.	Celostátní seminář pro ženy (YMCA Familia)	Třešť
30.5.-1.6.	Valašské setkání chlapů (H.Šlachta, M. Vyleťal)	Rajnochovice
5.-8.6.	Celostátní seminář pro muže (YMCA Familia)	Křižanov
13.-15.6.	Posvátný kruh kříže – víkend pro muže (H.Šlachta, M. Vyleťal)	Alberice
20.-22.6.	Víkend pro otce s dospívající dcerou (M. Kocvrlichová, M. Štula)	Alberice
29.6.-6.7.	Manželská setkání – letní kurz pro manžele	Kroměříž
26.7.-2.8.	Tábor rodin – Křikonoš 1 (Vyleťalovi G+M, P. Furtan J.)	Alberice
9.-16.8.	Tábor rodin – Křikonoš 2 (Ševčíkovi V+R, P. Peňáz J.)	Alberice
9.-16.8.	Tábora rodin Spálovský mlýn (Křížovi M+J)	Spálovský mlýn
16.-23.8.	Hudební tábor rodin (Hudec J., Rollerová R., Nájprstek J.)	Alberice
24.-30.8.	Work Camp – brigáda na Domě setkání (Vyleťalovi G+M, Koběříský J.)	Alberice
19.-21.9.	Expedice Krakonoš 1 – dobrodružný víkend pro otce s dětmi	Alberice

Neumělcům života

Marek Orko Vácha

Principem hry je, že všemu, co vytvoří, dá Bůh do vínku kus stvořitelských možností. Tvůrce tvoří tvůrce. V první části knihy je zvýrazněna radost člověka z bytí, radost z Boha, radost z tvorby, radost z rozhodnutí, radost z toho, že všichni jsme pozváni k umění a že zadáním člověka je být obrazem Božím. Ve druhé části důsledky, kam až může odpovědnost člověka za jeho vlastní osud zájit. Bůh, který si natolik váží člověka, že neudělá nic proti jeho vůli, byť by tato vůle byla destruktivní nebo sebedestruktivní. Vyšší než zvířata, menší než andělé, mezi zemí a nebem je člověk. "Já se tě ptám, Bože, za koho mě lidé pokládají. A když se to všechno s lehkou sebeironií dozvím, pak se po chvíli ticha zeptám: Bože, a za koho mě pokládáš Ty?"

Evangelii gaudium (Radost evangelia)

Apoštolská exhortace o hlásání evangelia v současném světě

Papež František

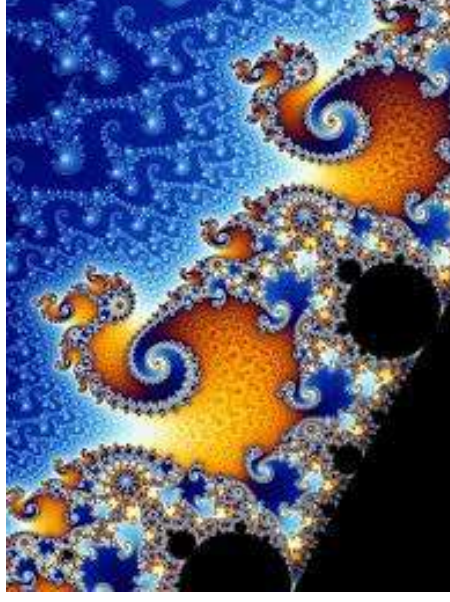
Apoštolská exhortace papeže Františka, při níž vycházel ze závěrečných proposicí loňského synodu o nové evangelizaci. Exhortace se vyznačuje velmi přístupnou a čtivou formou a nese se v téměř důvěrném tónu.

Podobenství o fraktálech

Dnes bude řeč o fraktálech. Nikoliv o frgálech, i když to by ovšem taky nebylo špatný. Poctivý valašský frgál, to je skutečný fenomén. Ale ne. Fraktály, to je moje dnešní téma.

Co je to vlastně fraktál? Podle objevitele fraktálu, židovského matematika Benoita Mandelbrota, je to velmi jednoduché: "Fraktál je takový útvar, jehož Hausdorffova dimenze je větší než dimenze topologická." Kdybyste tomu nerozuměli, tak jako já, nabídnou něco pro normální lidi. Fraktály jsou nepravidelné geometrické útvary dělitelné na menší části stejného tvaru, v podstatě množiny podobných nebo stejných motivů, z nichž se skládá motiv základní. Je to soběpodobný celek, platí tedy, že pokud daný útvar pozorujeme v jakémkoliv měřítku či rozlišení, pozorujeme stále opakující se určitý charakteristický motiv. Fraktál se tváří složitě, má však často překvapivě jednoduchou matematickou strukturu. Slovo fraktál pochází z latinského fractus – rozbitý.

Ještě jinak? "Fraktál je takový útvar, při jehož zvětšení dostaneme opět stejný obraz, bez ohledu na měřítko."

A ještě úplně jinak: Kapradí. Sněhová vločka. Kvěťák. Brokolice. Vezměte si poslední jmenovanou do ruky: růžička brokolice skrývá růžičky brokolice. V každé z nich se skrývají další růžičky. V každé z nich... už víte? Jo, to jsou fraktály. Každý z nás takové fraktály nosí v sobě, například v cévním systému.

A jak jsem na to všechno přišla? Ještě před pár měsíci byl mi bližší již zmíněný frgál. Ale teď – jsem nadšená do fraktálů, se kterými jsem se seznámila na jednom večeru chval. Písně zněly a na plátně se promítaly fraktální obrazce. Začalo to velkým, většinou složitým obrazcem, pak se obraz přibližoval a ukazoval další a další detaily, opakované a složitě motivy, a v nich další a další... A pak zase zpět, až na velký obrazec, ve kterém vše mělo smysl, motivy do sebe zapadaly, ladily spolu a vytvářely logický celek. Fascinující.

Nořila jsem se do písni a do ornamentů. Trochu mě jímala závrať. Jako kdybyste litali vysoko nad krajinou, přistávali, nořili se do dř, v nich objevovali nové světy... A pak zase vyřítávali, jen proto, abyste viděli, že všechno souvisí se vším, opakuje se a není náhodné.

Zapadalo mně to do mého vnímání života, jak ho žijeme. Sama na sobě si uvědomuju opakující se motivy, čtu je v životech jiných, v lidském světáběhu vůbec. Uvědomuju si, jak jsem zakletá ve svém fraktálu... Jak nerozumím tomu, proč je tady černá díra a proč tady tohle složité křížení či zakřivení. A

Připravil Jarek Forýtek

když nahlédnu pěkně shora, ejhle, dává to smysl, a jáký! A naopak: to, co vypadalo jako hrozivá černá díra, která mě spolkně a konec, je při hlubším seznámení nádherný útvar plný přitažlivých motivů.

Hodně o tom přemýšlím. V teorii i praxi (své i cizí) se zabývám krizemi jako součástí životního kontinua, možná i lidského kontinua. A čím dál tím víc si uvědomuji, že život je složitým fraktálem. Ten nejcelejší celek vidí On, Hospodin, Svořitel, náš Bůh. A my žijeme své fraktály. Někdy máme milost nazítí s užasem část celku, někdy nás překvapí přítomnost dalších motivů tam, kde jsme nečekali už nic. Někdy uvizneme a moc toho nevnímáme. Ale přesto – jsme součástí fraktálního kontinua, všechno někam zapadá, někam patří, je významnou a nedílnou součástí celku. Však je psáno:

„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ To budeme jednou fascinovaně hledět... a možná i slyšet. Však fraktály patří taky do hudby. Přesvědčit se můžete na těchto odkazech - [tady](#) a [i ještě tady](#), kde je fraktální vření doplněno Bachovými fugami, pro něž je typické opakování hudebních tvarů.

Zkuste se zadívat, zaposlouchat a... zavnímat sami sebe a svůj život jako součást něčeho velkého, krásného a důstojného.

Krásný fraktální den přeje Bohunka Horská

P. S. Hausdorffova dimenze určuje členitost určitého útvaru. Přeju Vám vysoké hodnoty Hausdorffovy dimenze: čím členitější útvar, tím krásnější (i když nejspíš náročnější 😊).

Bohunka Horská

KNÍŽNÍ DOPORUČENÍ

Křizovatky

Wm. Paul Young

Anthony Spencer je sebestředný bezcitný boháč, pyšný na své „úspěchy“ v práci, kde se ho všichni bojí, i v rodině, kterou chladnokrevně rozvrátil. Po úrazu hlavy se ocitne v komatu na JIP. Jeho tělo leží bez hnutí obklopeno přístroji, jeho mysl se však probouzí v krajině, která zrcadlí Tonyho dosavadní život – zarostlá a nehostinná, opuštěná. Až na toho, který se rozhodl Tonyho nikdy neopustit a pomocí mu nalézt sílu, způsob a především důvody, proč se změnit... Stejně jako Chatrě (2007, česky 2009), kulturní kniha celosvětově prodáno více než 18 milionů výtisků), v níž se tragédie smrti střetává s věčností božského záměru, jsou i Křizovatky určeny všem, kdo v kolotoči moderního světa hledají naplnění slov, jako je víra, láska a odpuštění.

Velká malá Terezie

Veronika Barátová

Předkládanou knižčku tvoří krátká zamyšlení nad vlastními slovy svaté Terezie z Lisieux (1873–1897), již od dětství fascinovala dynamika vztahu pozemského života a věčnosti, „už ano, a ještě ne“ plnosti křesťanského života. „Terezie ukazuje, jak naplnivé a okouzlující je žít v důvěrném vztahu s Bohem. Všechno v ní hoří plamenem: láskou k Bohu, k bližnímu, k církvi, ke světu... Milovat Boha a s Bohem mluvit světi se jí jeví jako to nejlepší dobrodušství. My jsme z křesťanství učinili cosi komplikovaného, kyselého, obtížného a nečasového... Bůh je věčně mladý a potřebuje mláď, které vyzátnuje jeho temperament a humor. Lisieux je velmi aktuální.“ (H. Urs von Balthasar)

Stolní logická hlavolamová hra pro jednoho hráče „Na ledové kře“ pochází z kolekce logických her SMART Games, které v České republice distribuuje společnost MindOK – viz. www.mindok.cz V současné době je do českého jazyka lokalizováno cca. 3 desítky her z kolekce Smart Games. U velké části z nich je autorem muž jménem Raf Peeters. Stejně tak je tomu i u hry „Na ledové kře“. Obdobně jako u ostatních her této kolekce je i hra „Na ledové kře“ zaměřena primárně na rodiny s dětmi. Je zde několik kategorií obtížnosti (starter, junior, expert, master), hra je určena pouze pro jednoho hráče, ostatní „mohou pouze přihlížet“.

Hra se skládá z hrací desky s vysunovacím šuplíkem, který slouží pro uschování jednotlivých komponent hry, plánu jednotlivých zadání a hlavně ze 6 kusů průhledných hracích dílků nepravidelných tvarů, na nichž jsou různě vyobrazeni medvědi a ryby. Výhodou takového balení je, že hra je vhodná i pro cestování, aniž by došlo ke ztrátě jakéhokoliv dílu. Na hracích plánech (je jich celkem 24, potříšeny jsou z obou stran – je zde tedy celkem 48 zadání) najdeme moře a různě plovoucí ledové kry, které jsou někdy jednotlivé, někdy tvoří celou pevninu. Jelikož se nacházíme v Arktidě, objevují se občas na hracích plánech i Eskymáci – buď to s loveckou výpravou na souši, nebo v kánoi na moři. Principem hry je vždy naskládat šest jednotlivých dílků na hrací plochu tak, aby medvěd byl vždy na ledové kře, ryba ve vodě a Eskymák se na ledu nepřekrýval s medvědem a ve vodě s rybou.

Ačkoliv se hra jeví jako velmi jednoduchá, opak je pravdou. U některých zadání lze jen stěží uvěřit, že řešení je možné.

Jelikož je součástí herního kompletu i brožura se správnými řešeními jednotlivých zadání, je zřejmé, že správné řešení má každé zadání. Zde je ovšem třeba jedním dechem dodat, že jejich použití je pro každého „správného hráče“ zcela zbytečné – snad jen pro kontrolu – ovšem správnost řešení je vždy zcela zjevná.

s rybou za nový dílek s tuleněm – a hra „Na ledové kře“ může dál pokračovat.

Jarek Forýtek

Velká ryba

Film natočil podle předlohy Daniela Wallace režisér Tim Burton a trochu se liší od jeho ostatní tvorby. Najdeme zde sice pro Burtona typické groteskní, téměř pohádkové postavy (obr, čarodějnice se skleněným okem či siamská dvojčata), ústředním tématem filmu je ale vztah otce a syna.

Hlavní postavou je Edward Bloom (Albert Finney), který je vášnivým vypravěčem neuvěřitelných historek ze svého mládí. Mezi jeho nejoblíbenější patří ta, jak chytil velkou rybu právě v den narození svého syna. Se svými fantastickými historkami se Bloom stává vždy středem pozornosti. Jen jeho dospělému synovi Willovi (Billy Crudup), který je jako kluk také miloval, už pomalu ale jistě „lezou krkem“ a nejen proto se s otcem téměř nestýká. Pak ale Edward vážně onemocní a jeho žena Sandra usiluje o to, aby se se synem zase sblížil. Přitom Will mimoděk zjišťuje, jak to bylo s otcovými historkami doopravdy.

Haló, tady Denise

Film režiséra Hala Salwena z roku 1995 oceněný Zlatou kamerou na MFF v Cannes je tak trochu prorocký. V době, kdy internet byl ještě v plenkách a sociální sítě možná zatím ani nikomu nepřišly na mysl, zobrazuje snímek virtuální přátelství na síti, tehdy ovšem ještě sítí telefonní.

Šestice přátel prožívá své vztahy pouze prostřednictvím telefonních sluchátek. Je s podivem, co všechno lze takto uskutečnit – kromě běžných hovorů je to také sex, pohřeb či porod. Hlavně scéna s porodem je mistrně vygradovaná až do absurdity. Telefonní linky se vzájemně propojí a porodu se virtuálně účastní všichni včetně taxikáře, který veze rodičku do porodnice.

Film začíná po večírku, který se neuskutečil, protože nikdo nepřišel. Všichni pak omlouvají svoji neúčast – samozřejmě telefonem. V závěru filmu si přátelé domluví další večírek na oslavu Nového roku. A divák s napětím čeká, jestli to dopadne stejně jako na začátku, nebo se nakonec přece jen aspoň někdo sejde „naživo“.

Film vysílala Česká televize před několika lety a v současnosti se těžko shání. Nicméně pokud byste ho někde zahlédli, nenechte si jej ujít.

Jirka Zelinka

Dan Barta – Živý

Vstaň, stvořen z rezavých skal,
vstaň, slyšíš kamenopád?
Jdi tam, dojdeš na rozcestí,
dál budeš muset už sám jít,
výš, zpět se neohlížeji
Bud' zdráv.

Tam, vysoko v oblacích,
pěj písni tenkozobých.
Spěj rejem stříbrokřídých,
sám sestup do údolí,

vítr zadrží dešť, čas máš...
Dál, hleď, ať nezastavíš,
dokud nespátíš úzkou louku z loubí blýbých blíž.

Tam, živý sotva pár chvil,
míš trsy jestřábníků.
Tam, skrytý v úponcích rév,
tam, v krvi odkvetlých máků,
tam, v stínu předloňských hnízd,
je dům

Jarek Forýtek

Motivačním příběhem letošní Expedice Arctos 2 byla skutečná historická událost, kdy v roce 1925 vypukla v Nome na Aljašce epidemie záškrtu. Nejbližší sérum bylo v Anchorage, které bylo od Nome vzdálené více než 1800 kilometrů. Kvůli špatným povětrnostním podmínkám nebylo možné sérum do Nome dopravit lodí či letecky, proto bylo rozhodnuto, že bude vyslána šarfaeta saní tažených psy. Ti skutečně po mnoha dnech jízdy za drsných podmínek v obrovských mrazech dorazili do Nome a mašeři (řidiči psích spřežení) předali sérum proti záškrtu. Nome tak bylo zachráněno. Balto, vůdčí pes prvního spřežení, které dorazilo do cíle, se stal národním hrdinou a dodnes je jeho socha součástí Central Parku v New Yorku. Na počest této události se od roku 1973 každoročně pořádá tzv. Iditarod Trail Sled Dog Race, kráče Iditarod. Jedná se o závod saní tažených psy, který se koná právě na Aljašce a vede Iditarodskou stezkou, kdy cílem je právě Nome. Tento závod se jede za velmi tvrdých podmínek, bez zázemí ubytování a ve velkých mrazech, trvá zhruba 10 dnů. Jedná se o nejnáročnější závod svého druhu na světě. Název Iditarod znamená v domorodém jazyce „vzdálené místo“.

A právě takový Iditarod jsme letos na konci ledna zažili s našimi dětmi v Albejicích. Sněhu na Krkonose nebylo mnoho, nicméně pro většímu děti i jejich táty to byl jeden z prvních, které letos viděli. Ale proč ten dlouhý úvod? Letošní expedice Arctos 2 se totiž zúčastnil i Tomáš Schindler, nadšený chovatel severovýchodních psů a masér od Krnova. Kromě své rodiny (manželky a syna) s sebou přivezl 10 tažených psů a právě sáně za psí spřežení! Už z výše napsaného je jasné, co bylo hlavním magnetem pro všechny děti a jejich tatínky. Vycvičení tažní psi byli od prvního okamžiku součástí celé naší expediční skupiny. Děti si je bez omezení mohli hladit a účastnit se jejich krmení. Po páteční celodenní pěši a bobové túře sněhem a ledem přišla v sobotu hlavní část programu – jízda v sáních taženými psy. Pro mnohé se jednalo o zážitek na celý život. Každý měl možnost si na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je, být součástí týmu, který přes zasněžené pláně Krkonos ujíždí v sáních, tažených psy se zachraným sérem...

Velký dík patří Tomášovi Schindlerovi za ochotu a vstřícnost, stejně tak i jeho rodině a všem dalším, kteří se na této „parádě“ podíleli – Tomášovi Pehálkovi, Milošovi Vyletěloví a dalším. Tatínci a jejich děti se už nyní těší na příští ročník expedice Arctos.

Jarek Forýtek

<http://www.karoketexty.cz/texty-pisni/barta-dan/zyvy-12907>

Koncem měsíce ledna se uskutečnil víkendový seminář pro budoucí VPSky v exercičním domě CIS v Českém Těšíně. Setkání se zúčastnilo celkem 17 manželských párů, které byly osloveny pro tuto službu. Ihned po příjezdu jsme měli šanci zakusit intimitu a pohostinnost exercičního domu, jakož i vzájemnou blízkost všech zúčastněných, ačkoliv mnozí z nás se blíže seznámili poprvé až zde. O vedení jednotlivých skupinek se podělili manželé Šmídkovi, Michalčovi, Vyleťalovi, Putzliacherovi a Mrozkovi. Právě jim patří velký dík za předané zkušenosti všem VPS – čekatelům.

Hned první večer nám Miloš Vyleťal připravil fotoprezentaci historie Manželských setkání jak ve Finsku, tak v České republice. Své promítání doprovázel svým neopakovatelným slovním přednesem, který tu a tam doplňovali i ostatní pamětníci. V sobotu naši celou skupinu navštívil P. Víta Řehulka, farář kostela Svátého Ducha Ostrava – Zábřeh, se svým příspěvkem nazvaným: „Co mi brání ve službě VPS?“. Za sebe píše, že to byla jedna z těch přednášek, na které se jen tak nezapomíná. Ve svém příspěvku nás vedl k zamyšlení se nad našimi pohybkami ke službě – „Proč chci sloužit?“. Buďto ze strachu (když sloužím ze strachu, jednoho dne může přijít vzpoura), nebo za odměnu (...tak už jsme tak dobří, že jsme to dopracovali na VPS, ostatní si nás váží, jsme důležití...), anebo z lásky. Lásku není dobré plést si s emocemi a dobrými pocity. Často je láska o tom, udělat něco proto, že je to zrovna potřeba. Krásným příkladem je Ježíš, který umyl svým učedníkům nohy. Nedělal to kvůli pocitům a s vědomím, že jednou budou jeho činy opakovat k němu po celém světě. Udělal to proto, že to bylo třeba – učedníci chodili často bosí, sandály používali jen na dlouhé cesty po nerovném terénu. Nohy bylo třeba zkrátka umýt proto, že zapáchaly. Tuto činnost dělali v domě otroci. Jelikož tam tehdy žádný nebyl, ujal se této činnosti Ježíš sám – byla to nutnost, bylo to třeba. Rozhodovat se pro lásku není dobré na základě jen emocí, nebo jen rozumu. Rozhodovat se pro lásku je třeba na základě rozumu ve světle víry.

Na večerní mši svatě jsme v párech obdrželi světlo a požehnání na cestu služby. V této modlitbě k Duchu Svatému jsem, a věřím, že i jste, si uvědomili, kde a kým máme být.... a proč:

Jarek Forýtek

**Duchu svatý přijď a obnov všechno stvořené,
a začni u mne**

**Duchu svatý přijď a obnov celou církev,
a začni u mne**

**Duchu svatý přijď a obnov náš národ,
a začni u mne**

**Duchu svatý přijď a obnov naši obec,
a začni u mne**

**Duchu svatý přijď a obnov naši farnost,
a začni u mne**

**Duchu svatý přijď a obnov mou rodinu,
a začni u mne**

**Duchu svatý přijď a obnov mne.
Amen.**

Dnešní rozhovor jsem vedl s manželi Jiřinou a Pavlem Zachovými. Jim děkuji za ochotu, upřímnost a otevřenost, a vám všem přeji příjemné čtení.

1. Představte nám, prosím, vás navzájem, vaši rodinu, děti, zaměstnání, kde bydlíte ...

Pavel: Jsme Jiřina a Pavel Zachovi, dohromady je nám 98 let, o kterýžto věk se téměř spravedlivě dělíme. Obdobně spravedlivě sdílíme celkem 3 děti – Ondru, Magdu a Juru (dohromady 59 let). Jsme z Jihlavy, bydlíme v rodinném domku s babičkou – Jiřinou maminkou, máme psa a kocouru. Jiřina je dětská lékařka pracující na obvodě v Humpolci, já spravuji síť v jihlavské softwarové firmě.

2. Z jakého rodinného prostředí pocházíte?

Jiřina: Moji rodiče se měli hodně rádi a rádi spolu trávili čas-práci, sportem, koníčky. Takže můj první muž v životě byl tatínek, který má rád maminku a svoje dcery, nevyčítá jim, že ani jedna není kluk, pomáhá mamince, drží slovo, je ochránce (třeba před nepochopením fyziky).

Když se rodiče spolu nepohodli, oba zarytě mlčeli. Já jsem odečítala z jejich pohledů, že se něco děje, doma bylo v těch chvílích stísněně. Když je nedorozumění mezi Pavlem a mnou, já zarytě mlčím....

Pavel: Pocházím z katolické rodiny. Moji rodiče se také měli (mají) rádi, ale neuměli si to moc dávat najevo, natož si to říkat. I přes neshody jsou ale stále spolu.

3. Kolik roků jste společně manželi, jaká byla vaše cesta k manželství?

J: V říjnu (na podzimní obnově) jsme prožili 24. výročí svatby, takže teď už jsem déle vdaná, než svobodná a pořád mě to těší (být vdaná za Pavla je dobrý). Potkali jsme se ve vlaku, oba jsme dojížděli do Prahy do školy a mně se od začátku líbil. Ale zakázala jsem si na něj myslet - "ten určitě není pro mě" a později jsem si myslela, že je zadaný. Bylo pár letmých setkání během čtyř let, až jednou na začátku pátého ročníku jsme se sešli v Praze na nádraží jen my dva - tj. bez spolužáků a známých, vlak byl samozřejmě plný. V Jihlavě už jsem byla zamilovaná... a za dva roky vdaná!

P: Já jsem se tak trochu oženil s mužem. Abych to vysvětlil: Jiřiu jsem poznal jako dceru svého středoškolského učitele, který byl velmi hodný a kterého jsem měl rád. Když jsem ho jednou na nádraží viděl doprovázet jednu slečnu, zaujalo mě to. Slečna byla jeho dcera a byla náhodou bývalou spolužačkou mého spolužáka z VŠ, se kterým jsem zrovna jel, a tak se stalo, že si přišedla do našeho kupé. Dali jsme se do řeči, a bylo vidět, že vlastnosti jejího tatínka byly dědičné. Tak jsem po několika letech dobrou referenci, kterou mi poskytl můj bývalý učitel, proměnil v manželku.

4. Jak jste se dozvěděli o možnosti účastnit se kurzu Manželských setkání?

J: Poprvé jsme o MS slyšeli na táboře rodin, které pořádá YMCA-Živá rodina. Jezdili jsme na ně od Ondrových dvou a čtvrt a Magdina roku a čtvrt. Těšili jsme se na tamní společenství rodin, sdílení ve skupinkách, s přáteli -třeba při sportování, doprovázení dětí, s maminkami ve sprchách... Vždycky jsme odjížděli taková "obnovení" v manželství, ve vztahu k dětem...Jenže jak děti rostly,

už nechtěly jezdit s rodiči - a jedni rodiče navrhli, že až pro nás skončí tábor rodin, sejdem se na MS. Takže rozhodnutí zúčastnit se MS zrálo, až dozrálo.

5. V roce 2013 jste absolvovali poprvé kurz MS V Kroměříži, co se vám vybaví jako první, když si vzpomeneíte na začátek července toho roku?

P: Začátek prázdnin nám neobvykle vyšel tak, že všechny děti měly nějaký program, a tak jsme mohli bez výčitek a závazků odjet na týden do Kroměříže. Moc jsem ale nevěděli, do čeho jdu. Naši jhlavší Vlachovi a Švíkovi nám vše lčili v různých barvách, ale oni rádi přehání ...

J: Těšila jsem se. V době před odjezdem se nám častěji stávala nedorozumění a mlčení, tak se samo potvzovalo, že potřebujeme návod k použití jak sebe, tak partnera. Věděla jsem od Jany, že je na co se těšit, že tam na naše problémy nebudeme sami, že můžeme čekat pomoc od Boha a od lidí, kteří se vydali pro tuhle službu. Samozřejmě jsem se taky trochu bála toho, co se rozvrtá a bude muset řešit, ale věřila jsem, že to bude k dobrému.

6. Byly chvíle, kdy jste pochybovali o správnosti rozhodnutí účasti na kurzu?

J: Ne.

P: Ano, před odjezdem na MS. Dovídal jsem se, že po celý týden budeme sedět a poslouchat přednášky, případně něco řešit ve skupinkách. Neuměl jsem si představit, jak to vydržím - bojí mě tělo už po pár hodinách sezení. Proto jsme si s sebou vzali kola, já ještě boly na běhání, abychom se po tom hrozném sezení mohli trochu osvěžit a odpočinout si. Na kole jsme se byli nakonec projet jen dvakrát. Ukázalo se totiž, že probíraná témata jsou velmi zajímavá a přínosná a že by bylo škoda čas, který spolu pro sebe máme, probendit ježděním na kole - důležitější mi přišlo věnovat se společně budování našeho vztahu.

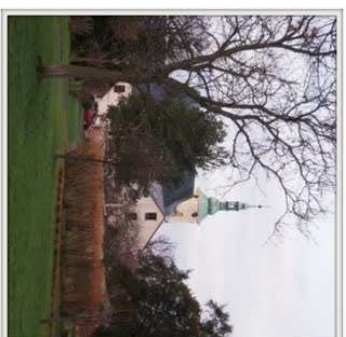
Naučit se žít bezmocnost. Hledat řešení, pokud je možné ho najít, ale ne za každou cenu.

3) Umíme doprovázet druhé?

Vždy je třeba doprovázet druhé s empatií a soucitem. Naslouchat druhému, snažit se vnímat, kde se nachází. Vždy je ale nezbytné zachovat si zdravý odstup.

Cvičit si také princip prázdných rukou - nemůžeme druhého držet těsně u sebe. Řešený problém není náš, ale Ježíšův. My jsme pouze pomocníci.

Utřelo to. V neděli jsme se povzbudili pohledem na pokrokového Vojtěcha, který posílen heslem Omara Olivy "není čas na hrdinství" pokorně přijal omezení svého zdravotního stavu a mši svatou odsloužil ve slušivé čepici (prý nový model solidea). Ještě si ve skupince (40 lidí) říct, co nás oslovilo, smíš další výborné dílo z místní kuchyně a honem domů. Sloužit?

Pavel Pejchal

Víkendové formační setkání VPS v komunitě Blahoslavenství v Dolanech.

"O službě - aneb jak zůstat šťastnými a svými"

Dolany - mnohé z nás při vyslovení tohoto jména nenapadne pouze vesnice při úpatí Svatého kopečku, ale spíš "cosi" jiného. Cosi, co začíná vždy vřelým přijetím od členů komunity. Pokračuje jemným vábením tiché kaple, kde se tak nějak snadněji noří do přítomnosti našeho Pána. Dostane punc výjimečnosti při slavení liturgie připomínky šabatu a zapustí vždy nový kořínek při vyučování otce Vojtěcha a sestry Veroniky.

Takto to bývá obvykle a jaké to bylo tentokrát?

Uvítání po příjezdu bylo poměrně náročné. Když se totiž potká téměř 40 lidí, kteří si při pozdravu nevystačí s potřesením ruky, ale pořebují si radost ze sledování vyjádřit objetím, mnohdy následovaným stručným shrnutím nejdůležitějších životních zvrátů za posledních pár měsíců, tak to vezme nějaký čas. Nejtěžší program začal hned velkým lákadlem: Veronika s Vojtěchem si velmi moudře řekli, že na mši se dostaneme každou chvíli, ale připomínku šabatu si většina z nás může dopřát pouze u nich. Uvedení do této zvláštní liturgie se ujala sestra Veronika a jako obvykle neklamala. S energií sobě vlastní nám plasticky vyličila mnohé, v čem naše víra nadále vyrostá z židovských kořenů a kde se tedy i dnes můžeme inspirovat. Zkusil jsem si alespoň zapamatovat, že šabat je zde proto, abychom se na chvíli zastavili, ohlédli se za uplynulými šesti dny, připomněli si, co je v našem životě podstatné a pak zase s Pánem vykročili do dalších šesti dní.

Po šabatové večeri nastalo krátké představení, při kterém brzy vyšlo najevo, že se zde pod jednou střechou sešli dvě skupiny. "My" a "Oni". Zdeněk Michalec tímto jistě velmi výstižným pojmenováním vyjádřil svoji velikou radost nad setkáním dvou zelených ratolestí na kmeni živé Církve (snad moc nepřeháním :)). "My" jsme přišli čerpat a "Oni" nás velkoryse napojili.

Sobotní dopoledne bylo pod taktovkou otce Vojtěcha. Vzal to hned zkraje: podmínkou šťastnosti a svěžesti je být zasazen v domě Hospodinově. Tak je to jednoduché. Můžeme domů. Nebo to až tak jednoduché není? Dobře, jdeme dál.

Abychom uměli žít v domě Hospodinově, tak je potřeba si uchovávat postoj bdělosti srdce. Ten si cvičíme např. vděčností a chválou za to, co pro nás Bůh učinil. Nebo také úsilím o odpuštění - nepadnout do pastí uzavření se do své krivdy. A mnohými dalšími...

Odpoledne si nás už přebírala sestra Veronika. Také šla rovnou k jádru věci. Zkusím nahodit alespoň pár myšlenek:

1) *Jaké jsou motivy naší služby? Mohou být různé, ale nesmí postrádat společný jmenovatel - Lásku.*

V Ježíši pramení naše identita synů a dcer. Jsme pouze učedníci - to nám dává klid do služby (i do případných selhání). Hlavně se nedostát do pozice spásitelského altruismu - ve svých prosbách radit Ježíši, co je potřeba dělat.

2) *Poznáváme své hranice?*

Čas a síla věnovaná službě musí být vždy vymezena rodinou. Jak jednoduché, že?

Bůh nám dal rozum a my se musíme sami rozhodovat. Víra osvěcuje celou naši schopnost myslet. Takže pomodlit a hrr do toho.

7. *Jak na vás působilo prostředí a duch společenství jiných manželů a rodin?*

J: Těžko vyjádřit slovy - aspoň pro mě. Bezpečí, důvěra, otevřenost až vydanost, laskavost, humor, pokoj. Přednášející, před přednáškou cizí lidé, po přednášce blízci, mili, strozumitelní - tak oni to mají taky tak! Tohle všechno se dá zvládnout? Otvírali mi oči i srdce. Zkušeni říkali: "Na každých MS je jedna přednáška přímo pro vás." Byla tam - díky za ni, Helenko a Luboš! Díky za svědectví o odpuštění, za sdílení, jak si porozumět, jak si projevovat lásku.

P: Ovzduší důvěry a přijetí, nakažlivá radost, těšení se těch, kteří už "to zažili" - to nemohlo nepůsobit! Navíc - duchovní vedení a povzbuzení, polštářte služby kněží a psychologů nachystané pro případ pádu - co by si víc člověk mohl přát. Co mě zaujalo: všechny ženy byly krásné. I když nebyly třeba tak krásné podle mě, byly krásné podle (nebo pro) "toho jejího". A bylo to na nich vidět.

8. *Posunula vás společná práce na kurzu dále ve vašem manželství?*

J: Posunula. Ne že by už nebylo na čem pracovat, ale máme ten prožitek, že nám oběma hodně záleží na našem vztahu. Týden jsme měli na sebe čas, bylo možné otevřít i témata nesnadná k hovoru, vysvětlit si, jak to mám já, jak Pavel... A podnětů od přednášejících či ze skupinek bylo hodně. Objevovaly se souvislosti, o kterých jsem ani nevěděla - vlastně jsem poznávala i sama sebe, svého muže, Boha, který nám tak přeje.

9. *Daří se vám žít to, pro co jste se rozhodli v létě i několik měsíců poté?*

P: Občas ano, občas ne. Zase narážíme na některé věci, které mezi námi jsou. Myslím ale, že zkušenost vzájemného pochopení, kterou jsme během týdne MS zažili, nám pomáhá se přes problémy přenést. Prostě: v Kroměříži to šlo, proč by to nešlo v Jihlavě. Ale je to někdy dřina.

10. *Někdy se stává, že po příjezdu z letního kurzu domů okolí „nepoznává ty dva, kteří byli spolu kdesi na akci v Kroměříži“. Byl to i váš případ?*

J: Naše okolí bylo zahrnuto vyprávěním, jak to bylo důležité a obohacující a ať taky přijedou. Většinou jsme byli vystechnuti se zájmem, občas se podařilo někomu až naštvat, že něco takového pro něj rozhodně není a ať nevrátíme - tak už svědčíme jen beze slov:)

11. *Oslovil vás letní kurz natolik, že uvážíte o možnosti „přijet znova“?*

J+P: Ano.

Za poskytnutí rozhovoru děkuje Jarek Forýtek

Zachránce a viník

Celými stáletími se táhne představa, že za všechno může vladař, popřípadě vláda a její předseda. Pokud by to tak bylo, stačilo by vyměnit vládaře či vládu a nastal by blažený stav. V postavách generálního viníka a zachránce je něco symbolického, ale také mystického. Vládné Antikrist, zosobněný vůdce zla, a čekáme na Spasitele, vůdce všeho dobra. Z filozofických a teologických textů víme, co je myšleno. V pohádkách mi takové obrázky nevadí, protože zápas mezi dobrem a zlem skutečně existuje a upravují-li si lidé o zlem kouzelníkoví, který všechno zaklel a celé království jakoby se zastavilo, takže *ten, co do huby nesl, měl ji otevřenou, ale stěhno z husy do ní nedonesl, a pak přišel statečný chlapec, sundal čaroděje z pramene, kde seděl jako ropucha, a hnedle všechno žilo, takže... a ten, co držel stěhno z husy, s chutí se zakousl, nejen si to rád poslechnu, ale dokonce si řeknu, že je to v mnohém poučné. Jenže my prožíváme skutečnost, která se jmenuje *dějiny* a v těch to není jako v pohádce.*

Položme si pečlivě otázku, za co opravdu může vladař? Může určitě za zlé či hloupé zákony a může za metody, kterými je vynucuje. Může případně za to, že žije nakladně, že na ostatní už toho moc nezbuďe. Ani králové a císařové dlouho nevládli, když to přehnali. Diktátoři se svou krutostí uměli udržet trochu déle, ale nakonec si stejně uřídili větev pod zadkem. Demokraticky zvolený premiér a vláda se při vážných chybách udělí nejdéle jedno volební období. Může však opravdu za všechno sám? Vždy má nějakou, a to dostatečně početnou podporu. Zlo nelze ze společnosti vyoperovat jako malou bradavici. V běžném životě vás nenašive ani tak premiér, ale nějaký úředník, policajt, pošťák, opravář, hostinský nebo jednoduše soused. Když se podaří vybudovat víru (rozmnové zájmovnitelne přesvědčení to není), že za vše může premiér či prezident, pak ovšem může i za to, že panu Lenochodovi slepice babý Bricháckový, rozhrabaly záhon jahod. Zvolá známé *No, kde to jsme?!*, ale nenapadne ho opravit plot k Bricháckovým. Stejně tak ho ve skutečnosti dráždí řeči starého Bricháčka daleko víc než premiérovy. Premiéra na obrazovce můžeme vypnout. Hlučného Bricháčka nevyneče a je-li na zahrádě, nezbyvá, než se spásit ústupem domů.

Tak je to opravdu se vším, ale my, mediálně vymasťrování, si to nedovedem přiznat. Mluvíme o překot o úplatcích a tunelování. Je to osklivý stav, ale nezakryvejme si něco ještě horšího. Naše společnost je celá provraná malými a většími tunýlky a vypadá jako slimáky a červíky prolezlá houba. To ovšem není politický problém, ale mravní problém. Vychází mi, že hledání generálního viníka je osklivá snaha zbhavit se zodpovědnosti.

Kdybychom stejným způsobem rozebrali možnosti nové postavy v roli premiéra, zjistili bychom totéž. Bez všeobecné podpory ani ten nejlepší nezmuže nic a jeho zklamání voliči řeknou: *To nemá cenu, všichni jsou stejní*. Proč to tak po volbách s mnoha lidmi bude? Protože my zůstaneme stejní. Sebelepší premiér nepříjde vyplést plot k Bricháčkům ani vymalovat místní školu, uklidit park před radnicí, atd. Zodpovědní občané by měli vědět, že stav země se odvíjí od stavu společnosti, a její stav je dán morální kvalitou každého z jejích členů.

Petr Píthá, Občan uvazuje cestou k volbám, ryádal Poustevník v nakladatelství STUDIO GABRIELA spol. s r. o..

Sobotní večer začal nádhernou oslavou Kristova vzkříšení s řadou prvků inspirovaných pravoslavnou liturgií. Na závěr jsme dostali příležitosti k přimluvné modlitbě, a to vždy dva páry za sebe navzájem. Tato chvíle byla pro nás jako vždy velmi hlubokým zážitkem setkání s Bohem i s přáteli ve službě.

Večer pak pokračoval slavnostní večeří, po které jsme popřáli Honzovi Šlachovi a Mladé Barotové k narozeninám a Doubravce Kovaříkové ke svátku. Zlatým hřebem byla básně, kterou složila sestra Lucie na Honzovu počest. Zdá se, že Honzovi rostle v Dolanech konkurence ☺

Zbytek večera prožili někteří ve ztišení, jiní zase ve společensví přátel u krbu a dobrého vína.

Nedělní ráno začala většina z nás setkáním se sestrou Veronikou, která odpovídala na dotazy z pléna týkající se jak její sobotní přednášky, tak také našeho duchovního života. Jiná skupina se sešla ke sdílení nad Božím slovem.

Poté jsme společně slavili nedělní mši svatou spolu s celou farností Dolany. Měli jsme tak vzácnou příležitost prožít v místním vymrzlém kostele hřejivou atmosféru společensví živé církve.

Zbývající čas do oběda byl věnován společnému sdílení. Každý z nás dostal příležitost podělit se s přáteli o své zážitky z uplynulých dvou dnů. Opakovaně zazněly díky za pohostinnost bratří a sester z komunity, za skvělý program, za krásné společensví přátel z MS a také za prožitek Boží blízkosti v tom všem. Naše díky byly tak spontánní, že naši hostitelé neodolali a přislibili nám opakování víkendu pro VPS i v příštím roce. A pak už nastal čas nedělního oběda a vzájemného loučení.

Při zpětném ohlednutí jsme moc rádi, že se toto setkání mohlo uskutečnit a páry, které tak obětavě slouží na Manželských setkáních druhým lidem, našly místo, kde o ně pečoval někdo jiný, kde si mohly odpocínout a najít při setkání s Bohem a s přáteli posilu a povzbuzení do další služby. Tešíme se na další setkání.

Zdeněk Michalec

Pozn.: Díky Luboši Imramovskému si můžete přiblížit atmosféru setkání v galerii na stránkách manzelska.setkani.org. Najdete tam také zvukový záznam obou přednášek.

Setkání VPS v Dolanech

Už řadu let se s Hankou účastníme různých akcí v Komunitě Blahoslavenství v Dolanech. Je nám tam vždycky moc dobře a rádi se na toto místo vracíme.

Udělal nám proto velikou radost, když se Vládovi Sequensovi podařilo v Komunitě domluvit na třetí lednový víkend obnovu pro vedoucí páry s názvem „O službě ... - aneb jak zůstat šťastnatý a svěží“.

Protože řada z nás už v Dolanech někdy byla, akce nepotřebovala velkou propagaci a během krátké doby bylo „vyprodáno“. Na zahájení obnovy se nás v pátek sešlo 42 a díky milému přivítání se i nováčci hned cítili jako doma. Bylo vidět, že naše bouřlivé vítání a vzájemné objímání překvapilo i hostitele, kteří jsou přítomni na ledacos zvyklí.

Velmi milým překvapením pro nás pro všechny byl hned úvod programu. S bratry a sestrami z Komunity jsme mohli společně prožít tzv. Připomínku šabatu. Zvláštní místo ve spirituálně Komunitě Blahoslavenství totiž zaujímá uvědomování si a oživování židovských kořenů naší víry. Byla to krásná slavnost v rodinné atmosféře se zpěvy, modlitbami a žehnáním.

Sobotní dopoledne bylo věnováno našemu osobnímu vztahu k Bohu. Otec Vojtěch mluvil o tom, jak je nutné, abychom ve službě byli napojeni na Krista („bez nne nemůžete nic“). Hlavně nikdy nesmíme zapomenout, že nepracujeme na svém, ale na Božím díle. Často se totiž do něčeho pusíme a Hospodina žádáme, aby nám pomohl, místo abychom se Boha ptali, v čem my můžeme být nápomocni v Jeho díle. Byla řeč i o důležitosti postoje vnitřního naslouchání, potřebě vytrvalosti ve službě a prospěšnosti chvály v naší modlitbě.

Po přednášce jsme dostali čas k osobnímu ztišení a pak následovalo sdílení ve skupinkách.

Odpolední přednášku přednesla sestra Veronika Barátová, kterou dobře známe z jejich vystoupení na obnovách v Kromětřízi. Mluvila o motivech, které nás vedou ke službě a o tom, jak je nutné, aby vycházely z lásky. Tuto lásku si nesmíme nechat vzít, i když se nám třeba nedaří nebo naše služba není přijata. Měli bychom stále zůstat v postoji Kristových učedníků, který vede k pokoře a zároven k odvaze.

Sestra Veronika také zdůraznila nutnost hledání našich hranic ve vztahu k těm, které doprovázíme. Kristus nechce, aby nás služba úplně zničila, abychom totálně vyhořeli. Krásně to dokumentovala na Ježíšově vztahu k učedníkům („pojděme odsud ... na opuštěné místo ...“). Byla řeč i o stavech bezmocnosti, do kterých se ve své službě můžeme dostat, i o tom, jak se bezmocnost učít žít.

Hodně nás také zaujala pasáž o doprovázení druhých. Slyšeli jsme o potřebě hledání správné míry empatie a soucitu při zachování zdravého odstupu a o tom, jak je nutné si toho druhého nesnažit přivlastnit, ani se naopak nenechat k němu připoutat. A jak důležitá je při naší službě supervize, která nám může pomoci v rozlišování.

Toto setkání patřilo k těm větším - kromě chlapů z Bma a okolí přijeli taky kamarádi z Olomouce, Kroměříže, Bobrové, Znojma, a dalších míst Moravy. Celkem nás bylo kolem 80 chlapů a do přístavby kostela Povýšení sv. Kříže ve Slatině jsme se vešli tak tak. Hostem tohoto setkání byl P. Karel Satoria a tématem jeho povídání bylo benediktinské heslo **ORA ET LABORA**.

Karla Satoriu mnozí známe jako jednoho z autorů knihy **Život je sacra zajímavěj**, kterou napsali s Markem Orko Váchou.

Během přednášky a prolínající se diskuse zaznělo mnoho podnětů k osobnímu zamyšlení. Tady jsou některé myšlenky z přednášky:

- **Být můžem** nemáme chápat jako popis biologické odlišnosti, ale jako **zadání**, které máme každý naplnit životem.
- Ratzingerova věta: „**Nežádejte od Boha méně, než chce dát**“. Podle (Lk 11,10-13) nám "Otec dá Ducha svatého". Tedy Bůh nám chce dát sebe! Problém je, že my žádáme méně (aby přijal chválu, dík, aby dal zdraví, ...), ale On chce dát sebe. Méně vlastně ani dát nemůže (není schopen) - tolik Ratzinger. Tato věta se dá použít kdykoliv - jako "**Imej!**" :-). Když Ježíš říká „Budte dokonalí, jako je váš Otec" (Mt 5,48) máme to slyšet jako radostnou zvěst, že takto jsme byli stvořeni (jsme *capax Dei*).
- **Sv. Benedikt vyhlásil válku profánu** - ono vlastně není, je to fikce - vše je od Stvořitele. V pokynech hospodáře kláštera je: „každý hrnec uchop jako bohoslužebnou nádobu". To je spiritualita (filosofie vlastního života). Když člověk žije takto vědomě, tvoří „opus" (dílo) - to je lidské. Často se však chováme ne-lidsky: pouze reagujeme. Morálka na to upozorňuje jako na nebezpečné snižování laťky. Je třeba stále sledovat cíl = Boha. Takto se zabývávat životem znamená být v přítomnosti - to je „umět žít“.
- **Člověk má pro Boha velkou hodnotu** (podle nejstarších svitků Genesis Bůh sedmého dne nejen „odpočíval", ale po stvoření člověka přímo padl únavou) ostatně naši cenu nám připomíná Ježíšův kříž. Kardinál Martini v knize *Modlitba Abraháмова* uvádí, že v textu (Gn 18,22-33) je ve starém svitku naopak napsáno „Hospodin stál před Abrahamem" („stát před někým" biblicky znamená být ve služebné pozici, je to jako varianta uvedeno i v *Jeruzalémské biblí*). Uvěťme ve svoji velikost a uskutečňujeme ji.

Celou přednášku si můžete poslechnout ze záznamu na www.setkani.org.

Možná jste zaznamenali, že od loňského podzimu se Karel Satoria s Orkem setkávají v pravidelných pořadech *Jde o život* v televizi Noe – můžete si je [přehrát z archivu](#).

Robertovi patří poděkování za pozvání hosta a pohotovou nabídku zmíněné knížky - jako správný obchodník tušili, že po přednášce půjdou na dračku - navíc s autorským věnováním. A také Zdeňkovi Michalcovi za nahrávku a Martinovi Kolářovi za fotky.

Martin Šmídek

Text je se souhlasem autora převzat a upraven z www.setkani.org

Masters of Pečoun

15-17. 11. 2013 to je to datum, kdy všichni účastníci nejnáročnějšího týdnu na začátku prázdnin zaslouženě vydechnou a dají průchod svému skutečnému JÁ.

Všichni hildaci nadšenci, ale i profesionálové v oboru, tuto akci nemohli ynechat, protože bylo naplánováno vystoupení světové skupiny Los(t) Kebulos. A to jak se stávajícími členy, tak členy bývalými.

Samotný koncert se odehrál ve zbrusu nové Hodoně Areně, která je situována na okraji překrásného horského městečka. Samotná hala je multifunkční, a proto ji lze využívat jak na sportovní akce, tak i na hudební festivaly. Za zmínku stojí luxusní pokojce, velké koupelny a několik sálů a heren. Světovým unikátem je nezávislé vytápění celého objektu, které zajišťují dva tepelné kotle, které splňují emisní normu EURO 20. Před vyvrcholením kříženeho koncertu byl pro účastníky nachystán rozmanitý program. Mezi nejzajímavější a nejsledovanější patřil lov divoké zvěře, který se mnohdy obrátil, a lovcí se rázem stali lovnou zvěří. Umělecky zaměřeni návštěvníci mohli zkusit netradiční techniku malování pod dohledem světoznámých umělců, například Frenuš a Al-Kajín. Pozvání také přijala taneční skupina The Gríza Family, která dokázala pořádně rozproudít krev. Duchovní pomoc a guru celé akce byla jeho téměř svatost Gambi. Podobnost se jménem Gándhi není náhodná, jedná se o jeho mladšího bratra.

Samotnému koncertu předcházela výběr nové předškokanské skupiny, která bude mít tu čest kapelu doprovázet na jařním turné. Skupina si připravila pro své fanoušky velikolepý program, který nebral konce, a hudební kritici se shodují, že to bylo jejich nejlepší vystoupení, které kdy kapela uspořádala. Vrcholem celého koncertu bylo předání cen bývalým členům skupiny za jejich celotří roční dílo a předání pomyslých dítek členům novým. Doufáme, že si skupina udrží svoji pověst a bude stoupat až ke hvězdám.

Honza Dvořák

